

Bericht van een buurbewoner in WABP groep "De Rekere" op 30 januari 2020

Graag wil ik iets vreemds melden in de straat. Ik stapte net rond 20.00 uur uit mijn auto, toen er een auto stopte naast een paar geparkeerde auto's terug.

Een meneer stapte nogal druk pratend naar de andere inzittende(n) uit. Hij hield een lampje naar een andere geparkeerde oudere auto van een buurvrouw.

Ik liep naar hem toe en vroeg of er iets was. Hij zei dat hij zijn mobiel in de auto van die buurvrouw had laten liggen en dat de auto naar Armenië moest en van wie de auto was.

Ik gaf geen antwoord daarop. Ik zei dat het vast niet klopte en dat ze beter konden gaan. Ik keek in de auto, daar zaten nog twee mannen, met dacht ik Oost Europees uiterlijk.

Een soort oude, dacht ik, Opel, jaren 90. Opel Omega? Donkergrijs. Zag wel een blauw Nederlands nummerbord met elastiekjes. Het nummer weet ik niet meer.

Ik keek de auto in en ze gingen. Het voelde niet goed. Heb net contact gehad met de burens van de auto. Zij wisten van niets en besloot je even te appen om het te melden.

Artikel Telegraaf 31 januari

Vloedgolf aan spookauto's

Gevaar en kosten door ontraceerbare daders

door Gijsbert Termaat en Mick van Wely

AMSTERDAM Ons land wordt overspoeld door spookauto's met een buitenlands kenteken, waarmee duizenden overtredingen en misdrijven worden begaan. De daders van deze criminele handelingen zijn niet te traceren, omdat de auto's niet op naam zijn gesteld.

Daardoor loopt de Nederlandse overheid niet alleen vele miljoenen euro's aan boetes mis, maar lopen andere weggebruikers ook grote risico's omdat de auto's vaak onverzekerd rondrijden en niet gekeurd zijn.

Dat zegt Richard van Essen van de Landelijke Eenheid van de politie. „Twee jaar terug hadden we nog te maken met 363 van dergelijke voertuigen, maar inmiddels is dat aantal bijna verdubbeld. Waarschijnlijk is het nog maar het topje van de ijsberg.”

Van Essen zegt dat de meeste gebruikers van spookauto's goed zijn voor duizenden vergrijpen als snelheidsovertredingen, foutparkeren en drugssmokkel, maar ook voor ramkraken, diefstal of beroving.

In twee jaar bijna verdubbeling van aantal spookauto's dat van de weg is gehaald

Spookauto's noemt de politie hen. Buitenlandse voertuigen die officieel niet bestaan en waarmee inzittenden 'gratis' tanken, overtredingen maken zonder een boete te krijgen en vrijwel onzichtbaar op strooptocht kunnen gaan door het land. Een middagje op jacht met een specialist van de politie laat zien hoe makkelijk ze te vinden zijn.

Gijsbert Termaat en Mick van Wely

Met een flinke plof en luid gerinkel zwaait hoofdagent Richard van Essen een grote zak met kentekenplaten op tafel. Een Belgische, wat Franse en Engelse, eentje uit Litouwen en een flinke reeks uit Oost-Europa. „Allemaal in beslag genomen kentekens die niet op de auto hadden mogen zitten. Soms zelfs stukken plaat met plakletters erop. We treffen ze aan op en af en toe in spookauto's. Soms liggen er meerdere in een voertuig. Dan plegen ze een inbraak, rijden met de auto weg en plakken dan verderop een ander kenteken op de wagen. Dan is zo'n wagen voor de politie erg lastig om op te sporen.” De spookwagens worden volgens Van Essen vooral gebruikt door 'mobiele bandieten', oftewel criminelen uit vooral Oost-Europa die hier op grote schaal misdrijven zoals winkeldiefstal, inbraken en babbeltrucs plegen. „Soms zien we drie auto's achter elkaar rijden met nota bene hetzelfde kenteken.”

Topje van ijsberg

In het gebouw van de Landelijke Eenheid van de politie aan de zuidoostkant van Amsterdam schetst Van Essen de problematiek van een nieuwe trend, die razendsnel uitdijt. In twee jaar tijd is het aantal spookwagens dat de politie van de weg haalde namelijk bijna verdubbeld. „En dat is nog maar het topje van de ijsberg. Het afgelopen jaar waren het er al 697, terwijl er nu pas aandacht begint te komen binnen onze organisatie voor dit fenomeen. In een nieuwsbrief voor collega's en op een speciaal platform leggen we uit hoe je de nieuwe spookwagens kunt herkennen en waar je op moet controleren”, vertelt Van Essen.

De Staat loopt naar schatting miljoenen euro's mis door boetes die niet geïnd kunnen worden en wegenbelasting die door de gebruikers niet wordt betaald. Van Essen ziet dat georganiseerde bendes zich specifiek bezighouden met de handel in deze officieel niet bestaande wagens.

„We hebben een autobedrijf op de korrel dat volgens ons onderzoek tientallen auto's heeft geïmporteerd die als spookwagens gebruikt kunnen worden. Het zal niet het enige bedrijf zijn”, zegt Van Essen.

Hoe pik je een spookwagen op de weg eruit? We gaan mee met Richard in een snelle Audi op zoek naar de voertuigen die regelmatig voor criminaliteit worden ingezet. Na tien minuten is het meteen raak ter hoogte van parkeerplaats Den Ruygen Hoek aan de A4 tussen Amsterdam en Leiden. Het oog van Van Essen valt op een grijze auto met een Iers kenteken.

„Ik kijk vooral naar Franse, Britse en Oost-Europese kentekens. Maar het is ook 'fingerspitzengefühl'. Wat voor types zitten er in de wagen? Hoe oud is het voertuig?” In de wagen die Van Essen in het vizier heeft, zitten drie mannen. De politieman vertrouwt op zijn gevoel en doet het bordje 'volgen' aan, waarna de grijze KIA Sportage keurig achter ons aanrijdt.

Op de parkeerplaats bij het pompstation stappen de Ieren uit. Het zijn twee neven en een oom. Ze zijn 'on holiday' en willen Amsterdam bezoeken voor 'pussy's and coffeeshops'. De bekende toeristische trekpleisters dus.

Van Essen bekijkt de autopapieren. Het kentekenbewijs is in november 2018 overgeschreven, maar de nieuwe eigenaren zijn in Ierland niet geregistreerd. Sinds 2009 is de wagen niet gekeurd. Typisch gevalletje spookauto.

In onverstaanbaar Iers komen de drie telkens met andere verhalen op de proppen, terwijl de neven het ene na het andere blikje energiedrank naar binnen tikken. Dan wonen ze in Ierland, dan hebben ze weer geen vaste woon- of verblijfplaats. Ineens beweert een van de neven dat de wagen vanochtend in Amsterdam is aangeschaft, terwijl de ander net heeft verklaard de Kia van een vriend te hebben geleend.

Van Essen kijkt het hoofdschuddend aan. „Deze auto nemen we in beslag. Ze krijgen twee weken de tijd om aan te tonen dat het voertuig echt van hun is. Doen ze dat niet, dan wordt de auto verbeurd verklaard.” Twee koffie later verschijnt een bergingswagen. De Ieren moeten op eigen kracht de weg naar het beoogde vertier vinden. De politieman legt uit dat ze via het brugrestaurant naar de andere kant van de snelweg kunnen lopen om daar de bus te pakken. Opvallend rustig lopen de drie richting de brug. Het geluid van nog een openklikkend blikje galmt over het asfalt.

„Dit klopt voor geen meter, die komen met hele andere bedoelingen hiernaartoe”, is Van Essen overtuigd.

„Maar ze staan niet gesignaleerd, dus dan houdt mijn werk op. Je ziet het, ze gaan naar Amsterdam voor 'a holiday', maar ze lopen weg zonder tas, tandenborstel of wat dan ook. Nou, zo ga ik niet op vakantie.

Wedden dat ze hier straks worden opgepikt door andere 'vriendjes'.” Dan start hij zijn Audi weer en rijdt de drukke parkeerplaats langs de A4 op. Na honderd meter te hebben gereden wijst Van Essen op een zwarte Peugeot 206SW met een Frans kenteken die op dezelfde parkeerplaats staat.

„Die is eerder aan de kant gezet. Ook hier klopte niets van de registratie en de papieren. Er zaten vier Fransen in en in de wagen vonden we wat drugs. Ook deze auto is in beslag genomen en wordt binnenkort weggesleept.”

Via een afslag rijdt de politieman naar de andere kant van de A4. Even kijken op de parkeerplaats. En ja hoor. Een zwarte Volvo met een Bulgaars kenteken. De bestuurder woont in Nederland, maar heeft nog geen Nederlandse nummerplaat. Genoeg reden om een nadere controle uit te voeren. „Kijk, op zo'n manier ontloop je de wegenbelasting en ook dat is een vergrijp.” De bestuurder doet alsof hij er niets van snapt, maar dan trekt Van Essen een 'jokerkaart' en belt een tolk, waarna de Bulgaar alsnog eieren voor zijn geld kiest.

Bijvangst

„Het is allemaal bijvangst, want ik maak deel uit van het team Infra en maak ook jacht op mobiele bandieten, transportcriminelen en verkeersvandalen op onze snelwegen. Inmiddels heb ik een zesde zintuig ontwikkeld voor buitenlandse kentekens die niet kloppen. Een paar jaar terug ontstond dat bij toeval, toen ik op de weg op wel erg veel buitenlandse auto's stuitte die niet op naam waren gesteld. Ik heb me erin gespecialiseerd. En het probleem ook met cijfers in kaart gebracht.”

De anekdotes zijn inmiddels niet op één hand te tellen. „Op verjaardagen zit ik nooit verlegen om verhalen, maar ik vergeet niet dat het een serieuze zaak blijft. Het zijn misdrijven die we hier niet willen hebben. Want de gebruikers van deze spookauto's zijn lieden die niet voor niets ongezien willen acteren in hun criminele activiteiten”, meent Van Essen. „En vergeet ook niet de ellende die je hebt als je een aanrijding krijgt met een dergelijk voertuig en de bestuurder niet te traceren is.”

Bij zijn controles heeft de politieman al van alles in beslag genomen. „Vuurwapens, drugs, pepperspray, gestolen spullen... Zelfs heb ik gasten kunnen aanhouden die zich bezighielden met mensenhandel en dames voor de prostitutie in spookauto's vervoerden om zo onder de radar te blijven.”

„Maar”, besluit Van Essen, „het zijn niet alleen criminelen die in de spookauto's rondrijden. Ook arbeidsmigranten denken zo de belasting en verzekering te kunnen ontduiken. Vandaar dat we ook wel eens controles uitvoeren bij oude hotels en vakantieparken, waar het vaak een komen en gaan is van wagens met onder andere Poolse, Roemeense of Bulgaarse kentekens.”